

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

M ante IM & IN

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

bus dixit: pro mille color. Plau. in milite. Qui mille annorū ppetuo viuūt. quod sane Noni⁹ nō percepit: dum hic mille putat grī casus esse. Millia autē p̄falis tm̄ nu. cum vnico l̄ scribitur. Mila p̄falis tm̄ nume. cū vnico l̄: vrbs est Sicilia a latere occidentali: teste Ptole. de qua Syll⁹ lib. xiiij. Subsidiū infidum fugientibus equora mille. Mylie hui⁹ mylies cū i latino in prima: & vnico l̄ & y greco in secunda syl. locus est in Asia: q̄ antea Solyma vocabat^r: teste Herodo. Milyas huius molyadis: vrbs est mediterranea Carbalig: Pphrygie: Psidig: teste Ptolem. Milo cū i latino & vnico l̄: p̄p̄riū fuit viri nomē. de quo Luca. li. i. Pompeiana reum clauferūt signa milonē. Milū cū i latino & vnico l̄: gen⁹ est annorū: nomen quidē a greco deductum: teste Var. de lingua latina. Martia. in Xenijs. Fru- mentū milū: p̄nsanāq̄: fabāq̄ solebas. Millus cū i latino & gemiato l̄: collare est canū venati cor: factū ex corio: cōfixūq̄ clauis ferreis emi- nentib⁹ luporū impetū: vt scribit Festus. Scipio Aemilianus ad populū. Vobis rei⁹ publicę p̄sidio eritis: quasi millus cani. Miles cū i lati- no & vnico l̄ cōis est gñis: teste Prif. q̄ & mal. gñe hic Milito dicit^r: quin & foemi. gñis apud vulgus militissa vsurpatur.

Millus. Require in dictōe mille.

Milo. Require ibidem.

Miluus cū i latino masculu. & foemi. gñis est: teste Sergio in Donatū: apud quē p̄ sce. gñe in ex- emplū est: quod selegisse dixit rapidissima mil- uus. quod si Sergius ipse nō meminit: vbi lege- rit sciat esse Ouid. lib. Metamor. ij. ita dicentis. Vt volucris visis rapidissima milu⁹ extis. Sed nō aduertit Sergius: q̄ rapidissima nō cū sub- stantiuo milu⁹: sed cū volucris adiectiue iūgit^r. vt sic ordinē cōstructio: vt miluus: appositue volucris rapidissima: visis extis. Ita em̄ quidā exposuit: sed rectū Sergius. Nā volucris adie- ctiue positū est: & i gyrū volitās interpretat^r. q̄d aperte innuit Ouid. Sed in orbē curuat eundē. Vt volucris visis rapidissima milu⁹ extis: & q̄ sequunt^r: vbi & masculu. gñe protulerūt. Hinc et miluus dicitur. Ouid. lib. Fastorū. ij. Milu⁹ & meritis venit in astra suis. Hora. Suspectos la- queos: & opertū miluius hamū.

M ante IM & IN

Mimas. Regre in dictōe mimus

Mimus cū i latino scribit^r: & effictor interpretatur

Mimas cū i latino mons est i minori Asia: te-

ste Home. in hymnis. de quo Ouid. li. Meta. ij.

Et tandē niuib⁹ Rhodope caritura: mimalq̄.

Mingo gis: & meio meis idē significatū habet.

Hora. Hūc p̄minxerūt calōes atq̄ caballi. Per-

sius. Pingē duos annues pueri facerē loc⁹ extra

meite. Iuue. sary. i. Cur⁹ ad effigē nō tm̄ meiere

fas ē. Mart. Incipit i medios meiere⁹ ba pedes.

Minya. Require in dictōe minyo

Minye. Ibidē

Minyus. Ibidem

Minyo cū i latino vtrobiq̄ scribit^r: fluui⁹ est Tu-

scię. de quo meminit Vir. li. gnei. x. Qui Cerere

domo. q̄ sūt minyonis i aruis. Minye cū i lati.

in p̄ma: & y greco i secūda: & æ diph. in vltia

syl. populi sūt Thessalię: q̄q̄ meminit Luca. li.

vi. cū ait. Et magnetes equis minye gens cogni

ta remis. Minye⁹ eadē scrip. fluui⁹ ē Thessalię.

Minya insula ē i Myrtoo pelago. Minyū color

Ministeriū. Reg. in dic. mysteriū. (est ruber.

Minyum. Require in dictōe minyo

Minito. Require in dictōe mino

Minitor. Ibidē.

Minor. Ibidem.

Mino nas: mi syl. p̄ducta: actū post se casū re-

git. Vñ in hymno p̄ris mei Frācisī habet. Mī

na gregē dux ad regē. Minor naris: mi correp.

syl. drō iūgit^r. sed & mino nas antiq̄ vsurparūt

teste Prif. Vñ & Minitor depo. & Minito neu

trale dici p̄r: teste Marcel. Plau. in Amphitrio.

Quid minitabas te factū: si istā pepulissē fo

ras. Hora. Cerui⁹ iratus leges minitāt & vñā

M ante IO & IR

Myoparo masc. gñis cū y greco scribit^r: neq̄ ex

eo qui est minimus cōponit^r: quasi minim⁹ pa-

ro dicat^r: vt cū Catho. ridicul⁹ somniauit Vgu-

tio: genus est nauis: quo piratę vt p̄sueuerāt: a

quo etiā ipsi myoparones cognoscat^r sunt.

Myra vrbs. Require in dictōe myrrha.

Myrica cū y greco in prima: & i latino i secūda

silla. sequēte exili scribit^r. neq̄ ab eo q̄ est ama-

rus deduct^r: vt cū Catho. ridiculus somniauit

Vgu. sed gr̄cū magis est vocabulū: & p̄ducit

ri silla. Vir. in Bucō. Nō oēs arbuta iuuāt: hu-

milesq̄ myricę: gen⁹ est hūilis virgulti. Marica

cū i lati. & c nō aspirato: dea est litoris mintur

neniū: fuitq̄ Fauni vxor dicēte Vir. li. gneid.

vij. Hūc Fauno & nimpha genitū Laurēte ma-

rica accipim⁹. Est etiā eodē noīe vrbs Parthię:

teste Ptole. Marisca cū i latino & c exili: gen⁹ est

fici: teste Festo: dicentib⁹ etiā Catone & Plī. Fi-

cos mariscas i loco cretoso et apto serito. Mar-

tia. Infanti melimela dato: fatuasq̄ mariscas.

Marisca itē morbo is appellat^r: q̄ muliebria pa-

tiētū inrasci soler: a siliudie mariscę fici sic di-

ctus. neq̄ ab eo q̄ est mas mascul⁹ descēdit: vt

cū Catho. Vgu. soniauit. Iuue. sary. ij. Sꝫ podi

ce leui. Scindunt tumide medico ridēte mariscę

Myrina vrbs. Require in dictōe myrrha

Mirinus. Require ibidem.

Mirior. Require in dictōe miror.

Mirmica. Require in dictōe mirmix.

Myrmix hui⁹ micis cū y greco in prima sillaba

& Myrmica a μῆρ μῆκα greco adō formata

declinari in recto p̄r: a nostris formica trāstetē

L iij